

Tekst i założenia Konwencji

2013-12-31

Założenia międzynarodowej Konwencji Berneńskiej

Konwencja o ochronie gatunków dzikiej flory i fauny europejskiej oraz ich siedlisk, zwana potocznie Konwencją Berneńską została podpisana 19 września w 1979 r. w Bernie. Do chwili obecnej ratyfikowało ją 50 stron, w tym poszczególne kraje wchodzące w skład Rady Europy (m.in kraje członkowskie Unii Europejskiej, Rosja), cztery państwa afrykańskie, Białoruś i Unia Europejska. Polska ratyfikowała ją w 1995 roku, czym zobowiązała się do realizowania działań mających na celu ochronę zagrożonych i ginących gatunków oraz ich siedlisk, jak również prowadzenia działań edukacyjnych i rozpowszechniania informacji dotyczących ochrony dzikiej fauny i flory oraz podjęcia międzynarodowej współpracy mającej na celu ochronę gatunków transgranicznych. Działania ochronne dla dzikich gatunków roślin i zwierząt nie mogą być prowadzone niezależnie od ich siedlisk, dlatego, też przepisy Konwencji Berneńskiej uwzględniają zarówno ochronę gatunków jak i ochronę siedlisk.

Ochrona siedlisk

Strony Konwencji zobowiązują się do wprowadzenia środków ustawodawczych i administracyjnych oraz innych działań mających na celu ochronę siedlisk dzikiej fauny i flory w szczególności siedlisk gatunków wymienionych w załączniku I i II Konwencji. Państwa powinny zwracać szczególną uwagę na obszary ważne dla gatunków wędrownych, wymienionych w załączniku II i III, które znajdują się na szlakach ich wędrówek i spełniają rolę terenów zimowania, odpoczynku, żerowania, rozmnażania lub pierzenia. Dla takich obszarów oraz siedlisk naturalnych położonych na obszarach przygranicznych, Strony powinny podjąć współpracę z państwami graniczącymi na tych obszarach. Jednocześnie państwa ratyfikujące Konwencję Berneńską powinny uwzględnić w swoich politykach planowania i rozwoju potrzebę ochrony ww. obszarów. Stały Komitet Konwencji Berneńskiej 6 grudnia 1996 r. przyjął Rezolucję nr 4 (1996), który zawiera listę zagrożonych naturalnych siedlisk, które wymagają szczególnych działań ochronnych.

[Tekst rezolucji oraz lista siedlisk](#)

Ochrona gatunków

Załączniki Konwencji zawierają wykaz gatunków roślin i zwierząt zagrożonych, wobec których państwa powinny podjąć odpowiednie środki:

- [Załącznik I](#) wymienia gatunki roślin, które powinny być ściśle chronione i względem, których Konwencja wymaga wprowadzenia przez Strony całkowitego zakazu umyślnego zbierania, zrywania, ścinania i wrywania,
- [Załącznik II](#) określa gatunki zwierząt, które powinny być ściśle chronione. Przepisy Konwencji wymieniają również zakazy jakie powinny być wprowadzone względem wymienionych gatunków,
- Dodatkowo, [załącznik III](#) zawiera wykaz gatunków zwierząt, których eksploatacja powinna być regulowana tak, aby populacje tych gatunków były utrzymane na odpowiednim poziomie. Państwa ratyfikujące mogą np. wyznaczyć okresy ochronne dla tych gatunków lub wprowadzić regulacje odnośnie ich eksploatacji i sprzedaży. Podobnie jak w przypadku siedlisk ważnych dla gatunków wędrownych Strony powinny podjąć współpracę międzynarodową w zakresie działań ochronnych dla gatunków wędrownych wymienionych w załącznikach II i III.

Stały Komitet

Nad realizacją Konwencji Berneńskiej oraz rozwiązywaniem sporów pomiędzy Stronami czuwa Stały Komitet. W skład Komitetu mogą wchodzić delegacje Stron, a państwa nie będące Stronami mogą uczestniczyć w posiedzeniach Stałego Komitetu w roli obserwatorów.

Komitet zajmuje się przede wszystkim nadzorowaniem państw ratyfikujących czy stosują się do zapisów Konwencji oraz przedstawianiem propozycji działań służących usprawnieniu wdrażania przepisów Konwencji. Komitet może z własnej inicjatywy organizować spotkania grup ekspertów w określonych zagadnieniach.

Obecnie w ramach Konwencji Berneńskiej działają następujące grupy ekspertów:

- Grupa ekspertów ds. ochrony gadów i płazów,
- Grupa ekspertów ds. ochrony roślin,
- Grupa ekspertów ds. ochrony ptaków,
- Grupa ekspertów ds. ochrony bezkręgowców,
- Grupa ekspertów ds. inwazyjnych gatunków obcych,
- Grupa ekspertów ds. dużych drapieżników,
- Grupa ekspertów ds. bioróżnorodności i zmian klimatu,
- Grupa ekspertów ds. biologicznej różnorodności europejskich wysp,
- Grupa ekspertów ds. obszarów chronionych i sieci ekologicznych.

[Broszura informacyjna Rady Europy](#)

Tekst Konwencji Berneńskiej:

[Tekst Konwencji Berneńskiej](#)

[Załącznik I](#)

[Załącznik II](#)

[Załącznik III](#)

[Załącznik IV](#)